

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt tirsdag den 20. november 2012

Sag 176/2012

Kærende

(advokat Christian Harlang)

mod

Københavns Kommune

(Kammeradvokaten ved advokat Thorbjørn Sofsrud)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 20. afdeling den 17. februar 2012.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Per Walsøe, Jon Stokholm og Vibeke Rønne.

Påstande og anbringender

Kærende

, har nedlagt påstand om, at landsrettens afgørelse ændres, således at retsafgiften for hovedforhandlingen nedsættes til 2.000 kr.

Kærende

, har bl.a. gjort gældende, at han har et berettiget krav på, at den retsafgift på 2.000 kr., som blev fastsat af byretten ved sagens anlæg fastholdes. Fastsættelsen af retsafgiften til 2.000 kr. er en begunstigende afgørelse, som han har handlet i tillid til, og hvis han havde vidst, at retsafgiften ville udgøre 75.000 kr., havde han ført sagen på en anden måde. Det forhold, at sagen er overført fra byretten til landsretten giver ikke grundlag for ændring af retsafgiften, og der er ikke hjemmel til, at landsretten forhøjer den retsafgift, som byretten har fastsat. Det følger modsætningsvist af retsafgiftslovens § 66, stk. 3, at afgiften ikke kan ændres til ugunst for den afgiftspligtige.

Kærende har endvidere anført, at sagen drejer sig om prøvelse af myndighedsudøvelse, der er omfattet af retsafgiftslovens § 2, stk. 3, 2. pkt. Undervisning af voksne udlændinge er kommunens ansvar, og kommunen kan benytte sig af kommunale såvel som private udbydere af undervisning. Kommunen indtager rollen som overordnet forvaltningsmyndighed i relation til sprogskolerne. Københavns Kommune har i praksis egenrådigt fastsat betalingen for undervisningen, herunder med tilbagevirkende kraft, eller har midt i et år nedsat betalingerne. Sagen drejer sig om legalitets- og ligebehandlingsprincippet i den forvaltning, som kommunen har udøvet over for **kærende**. Sagen vedrører et område, hvor der er en snævert lovreguleret forsyningsforpligtelse, og kommunen har foretaget en snæver forvaltningslignende styring af **Kærendes** virksomhed. Endelig vil det være i strid med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at belægge sagen med den høje retsafgift, idet **Kærende** derved reelt vil blive afskåret fra en retfærdig rettergang.

Københavns Kommune har gjort gældende, at sagen ikke vedrører prøvelse af myndighedsudøvelse. Der er ikke tale om prøvelse af en myndighedsafgørelse eller et indgreb i virksomhedens forhold. Der er derimod tale om en sag vedrørende gyldighed og fortolkning af et kontraktforhold mellem kommunen og en privat leverandør. Det forhold, at kontrakten er indgået til opfyldelse af kommunens lovbestemte forsyningsforpligtelse, kan ikke i sig selv betyde, at der er tale om myndighedsudøvelse i forhold til den private leverandør. Heller ikke det forhold, at der er tale om indgåelse af kontrakt på et lovreguleret område, kan i sig selv medføre, at en sådan kontrakt har karakter af myndighedsudøvelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår beregning af retsafgift for hovedforhandlingen i en sag, hvor **Kærende** har nedlagt påstand om, at Københavns Kommune skal betale ca. 27 mio. kr. til **Virksomheds** konkursbo. Kravet har relation til en driftsaftale om danskuddannelse, som kommunen og **Virk.** har indgået i henhold til lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lov nr. 375 af 28. maj 2003 (danskuddannelsesloven).

Det følger af danskuddannelseslovens § 2, at danskundervisning af udlændinge er en kommunal opgave. Uddannelsen kan i medfør af § 10 udbydes via såvel kommunale som private sprogcentre.

Kærendes krav om betaling af ca. 27 mio. kr. til konkursboet udspringer af en driftsaftale mellem kommunen og Virk., hvorefter Virk. skulle varetage en del af kommunens uddannelsesopgave. Kravet har dermed en sådan særlig tilknytning til varetagelsen af kommunes forpligtelse efter danskuddannelseslovens § 2, at kravet angår prøvelse af myndighedsudøvelse. Retsafgiften for hovedforhandlingen fastsættes derfor til 2.000 kr., jf. retsafgiftslovens § 2, stk. 3, 2. pkt.

Som følge af sagens udfald tilbagebetales kæreafgiften, jf. retsafgiftslovens § 57.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ændres, således at retsafgiften for hovedforhandlingen nedsættes til 2.000 kr.

Kæreafgiften, 750 kr., tilbagebetales til Kærende ved advokat Christian Harlang.

--oo0oo--

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Højesteret, den 20. november 2012.**

kontorfuldmægtig